

Dagbog fra Aabenraa Statsskole om deres deltagelse i den europæiske finale i EBG i Bolzano, Italien fra den 29/6 – 4/7 2008

Alt det inden...

Det hele startede i 1.g på Aabenraa Statsskole, da vores studieretning (matematik/kemi) havde *innovation* som tilknyttet fag. Vi havde dog på dette tidspunkt ikke nogen som helst idé om, hvad faget indebar.

2.g nærmede sig, dvs. året, hvor vi reelt skulle afprøve kræfter med innovation. Efter som vi var den første klasse på alle landets almene gymnasier, som skulle have dette fag, var det ikke kun nyt for os, men også for vores lærer. Men det startede godt: vores lærer, Frank Gylling Madsen, præsenterede faget for os, og fortalte, at det hele handlede om at være nytænkende, kreative og at vi samtidig skulle lære en del om erhvervsøkonomi, forskellige markedsanalyser og virksomheders opbygning. Det hele ville ende ud i én enkelt ting: Konkurrencen European Business Game (EBG). Det projekt vi lavede til konkurrencen skulle samtidig fungere som vores eksamensprojekt. Frank prøvede ihærdigt at overbevise os alle om, at hvis vi tog os sammen og gjorde noget ud af projektet, ville vi kunne gå hele vejen til en international finale i Italien. Vi var dog skeptiske i starten ...

Vi skulle egentlig finde sammen i grupper på 3-4 personer. Men der stod vi så; 5 veninder, og forsøgte at forklare Frank, at hvis vi 5 piger måtte danne en gruppe sammen, ville vi ende i Italien, og *man skal jo holde, hvad man lover*.

Nu skulle vi så i gang med projektet. Første fase var lang og sej. Vi kan hilse og sige, at det ikke altid er lige let, når 5 mand skal blive enige; Hvilket navn skulle virksomheden have? Hvad skulle vores produkt være? Hvem skulle have hvilken rolle og hvilket ansvar i vores virksomhed?

Efter to uger var vi rimelig pressede, eftersom vi skulle melde os til konkurrencen med et navn og samtidig en beskrivelse af produktet. Vi endte med at kalde os (det senere hen faktisk logiske) *IT*, som selvfølgelig skulle stå for *Italy Team*, og måtte så bare vente med beskrivelsen af produktet indtil videre.

Vi skulle også gerne have lidt kemisk med i idéen, da vores lærer i faget kemi også havde meldt os til en konkurrence: Science Cup Denmark, som indlysende nok skulle omhandle en kemisk idé. De to lærere havde derfor snakket sammen om et lidt tværfagligt arbejde mellem kemi og innovation. Og endelig kom vi frem til et produkt: en insulinstav til folk med diabetes. Vores lykke var gjort!

Vi ville sætte den ind under huden, så patienterne ikke var nødsagede til at sprøjte insulinen ind hele tiden. Det var meningen, at den skulle fungere lidt på samme måde, som den såkaldte p-stav.

Men kort tid efter fandt vi ud af, at der blev forsket i netop denne idé i øjeblikket, og at idéen måske ville være lidt for kompliceret for os.

Så måtte vi forsøge os med en anden idé. Vi fandt på en vandflaske, som kunne køle vandet vha. kemiske reaktioner. Denne idé troede vi bare aldrig rigtig på, og valgte derfor, endnu engang, at sætte tankerne i gang dagen inden 'deadline' for beskrivelse af produktet. Og denne gang lykkedes det; vi kom på vinderidéen, nikkeltesteren – simpel, kemisk idé, og vi mente, at vi kunne nå langt med denne idé.

Efter en del research på internettet, fandt vi dog ud af, at vi have en konkurrent. På apoteket kunne nemlig i forvejen købes en nikkeltester, men den var meget besværlig. Man skulle selv blande kemikalierne, den var altså mindre brugervenlig, havde samtidig en højere pris, og der var ingen markedsføring på produktet.

Da første fase var overstået (idéudviklingsfasen), gik vi i gang med den skriftlige del af projektet. Da vi afleverede den første tredjedel af rapporten til vores lærer, dvs. første udkast, var han dog ikke ligefrem imponeret; vi var for useriøse, havde ikke fulgt bogen, og vores opgave havde slet ikke det, konkurrencen krævede. Disse ord påvirkede os, og det virkede faktisk som en effektiv motivation (hvilket selvfølgelig også var Franks henseende).

Så tog vi os virkelig sammen. Vi lagde alle kræfter i, og var nu fast besluttede på, at vi nok skulle vise ham, at han tog helt fejl!

Og vores ekstra indsats gav resultater. Da vi afleverede andet udkast af rapporten, var kommentaren fra Frank, at det var et vinderprojekt, og hvis vi fortsatte med en sådan udvikling, kunne vi gå hele vejen. Vi havde nu troen på, at vi havde fat i noget godt.

Da hele rapporten endelig var færdig, stod vi med et godkendt budget, en reel virksomhed, der var interesseret i at sætte vores idé i produktion, og en velskrevet rapport med mange karakteristiske og dybdegående analyser/researchs og god dokumentation.

Med alt dette gik vi til den lokale finale i Tønder Bank, Sønderjylland. Vi vandt semifinalen og med dette fulgte mange gode råd fra to dommerne, samt 2000 kr. sponsoreret netop af banken— og nu var vi videre til den nationale finale, som fandt sted i Industriens Hus, København. Vi var helt oppe at køre efter at have vundet semifinalen, og brugte den ekstra energi til at forbedre vores fremlæggelse. Vores anstrengelser bar frugt; vi vandt både publikumsprisen for bedste præsentation, 1.-pladsen fra de mange dommere og med denne 1.-plads fulgte 25.000 kr. fra Finansrådet, som flot dækkede omkostningerne til rejsen, vi nu stod for at skulle på.

Forinden den internationale finale i Italien, fik vi hjælp af Finansrådet, som sørgede for, at en oversætter, oversatte vores rapport til engelsk.

Fremlæggelsen skulle vi selv oversætte, og da dette var midt i eksamensperioden, følte vi os noget pressede. Vi var derfor meget nervøse for, hvordan vi skulle klare os i Italien.

Men vi var klar: nu gik turen til Bolzano, Sydtyrol.

Søndag d. 29. juni

Efter 13 timer og et kvarter med tog, gennem Tyskland, Østrig og Italien, ankom vi meget trætte til den italienske by, Bolzano. Vi blev her hentet af en ikke-engelsktalende chauffør, og kørte rundt med ham i to timer, inden vi fandt til hotellet i byen Merano. Her blev vi mødt af en guide, der undskyldte utrolig mange gange og sagde, at vi desværre skulle bo på et andet hotel.

Da vi kom derhen, fandt vi ud af, at vi ikke var placeret på samme værelse, men var blevet blandet med deltagerne fra de andre lande. Det var ikke lige det, vi havde regnet med, og uden lås på toiletterne faldt det ikke i god jord hos os. Guiden spurgte, om vi var sulten, og det kunne vi kun alle svare JA! Til. Men guiden svarer hertil: "Jeg er ikke sikker, men jeg håber, at der er noget mad tilbage til jer..." Det var der – heldigvis! Og efter vi havde spist, tog vi tilbage på hotellet, hvor vi fandt ud af, at de andre hold heller ikke var tilfredse med fordelingen af værelser. Vi fik det derfor hurtigt organiseret det sådan, at vi kom til at bo på værelse sammen.

Mandag d. 30. juni

Næste morgen tog vi til morgenmad kl. 8, og så stod den på udflugt kl. 9.

Vi skulle først se en Hydroelectric Generating Station, som de var meget stolte af i lokalområdet. Der blev lavet strøm vha. vanddamp.

Så kørte bussen til et middelaldermuseum, hvor vi bl.a. flettede armbånd, og skød med bue og pil. Vi fandt hurtigt ud af, at vi ikke skulle tage klokkeslættene hernede så alvorligt. Hver gang vi fik et tidspunkt at vide, kunne vi roligt lægge en halv time oveni.

Kl. 17 var vi tilbage på hotellet. Vi spillede et spil, det såkaldte 'Game of the Goose', for at lære lidt mere om hinandens hjemlande og kulturer.

Efter aftensmaden gik vi op på vores værelser for at øve vores præsentation, da vi ikke havde haft for meget tid til det derhjemme. En time efter gik vi ned i gymnastiksalen, hvor alle 10 hold skulle præsentere sig selv. Vi regnede med, at vi bare skulle sige vores navne og hvor vi kom fra, men skotterne lagde så ud med en PowerPoint, en film, de selv havde optaget om Skotland, og delte til sidst meget fine og dyre specialiteter fra Skotland ud til alle hold. Det næste hold gjorde det samme... og det næste...

Eftersom vi intet havde forberedt, og kun havde få brochurer om Danmark med, blev vi meget frustrerede. Det endte med, at vi improviserede en lille fremlæggelse, og da vi sandsynligvis var det land, udover Skotland selvfølgelig, der var bedst til engelsk, fik vi at vide, at man slet ikke kunne mærke forskel. Vi gik derfor glade og meget lettede i seng...

Tirsdag d. 1. juli

Igen mødtes vi til morgenmaden kl.8.

Kort tid efter tog vi til Meranos botaniske have, der bl.a. er kåret som en af de 6 flotteste i Europa. Her fik vi en guidet tur på to timer. Da guiden 'forsvandt', havde vi kun set en brøkdel af den store have. Haven, der lå omkring et slot, var utrolig flot og indeholdte farverige blomster, som slet ikke kan beskrives.

Efterfølgende spiste vi 3-retters frokost på restaurant Schlossgarten, og så gik turen videre til et stort, udendørs (og indendørs) badeland, beliggende i en dal med flot udsigt til de omkringliggende bjerge. Her slikkede vi sol i ca. tre timer, og skulle så mødes igen med de andre hold, hvor vi skulle møde Meranos borgmester. Han holdt en kort tale, og derefter tog vi os lidt fritid for endnu engang at øve den engelske fremlæggelse.

Endeligt tog vi alle på pizzeria for at spise aftensmad. Vi skulle bl.a. sidde blandt dem fra Skotland og Grønland. Skotterne vidste dog utroligt lidt om Danmark, så vi påtog os den opgave at lære dem lidt om vores land og sprog. Det var en super hyggelig aften.

Onsdag d. 3. juli

Morgenmad kl. 8.

Vi lagde ud med at besøge et konsulent-firma for iværksættere og selvstændige. Derefter mødte vi nogle forskellige iværksættere, som fortalte om deres firmaer og hvordan de startede. Så gik turen videre til en vinkælder, hvor der var vinsmagning i en hyggelig sal og her fik vi også en let frokost. Om eftermiddagen udfordrede vi os selv på en 3-7 meter høj forhindringsbane – et slags klatreanlæg. Det var vildt udfordrende, men samtidig en sjov oplevelse, hvor vi virkelig fik prøvet vores egne grænser af.

Derefter hørte vi et kort foredrag om nogle unge iværksætteres opstart inden for computerspil- og IT-branchen.

Om aftenen inviterede Finansrådet og ASE fra den danske EBG-styregruppe det danske hold ud at spise på en hyggelig restaurant i byen Merano. Det var en rigtig hyggelig aften

Torsdag d. 4. juli

Endelig kom finalen!

Tidligt om morgenen kørte vi alle fra Merano til Bolzano, hvor finalen skulle afholdes. Vi var selvfølgelig meget spændte, men følte alligevel, at vi havde det hele under kontrol. Vi var hold nr. 5 af 10, så vi var lige inden pausen.

Vores maver var fyldte med sommerfugle, men selvom fremlæggelsen ikke var 100 % fejlfri, var vi glade og godt tilfredse, da den var overstået. Efter fremlæggelsen kommenterede én af de 12 dommere vores projekt, og nævnte, at vores rapport nok var den bedst skrevne opgave, hvilket vi selvfølgelig var meget glade for at høre.

I pausen, hvor dommerne voterede, var vi både lettede over, at det snart var overstået og spændte på, hvad de ville komme frem til af resultater.

Selvom vi var skeptiske, vidste vi godt, at vi sandsynligvis lå blandt de bedste hold. Og da vi så endeligt fik resultatet, var vi oven ud lykkelige og overraskede. Vi fik nemlig at vide, at vi var vindere af, ikke "kun" 1. pladsen, men også af publikumsprisen for bedste præsentation. Det havde jo helt fra start været en drøm at gå hele vejen.

Desuden var arrangørerne af konkurrencen så vilde med vores slogan, "**The sky is the limit**", at de gerne ville anvende det som sloganet for selve konkurrencen, EBG, fremover, og det var selvfølgelig helt i orden med os.

Så skulle vi selvfølgelig ud og fejre sejren med vores lærer, den danske NPC, den danske dommer, ASE og Finansrådet. Efter at have nydt jordbær-champagne, gik vi ud og shoppede. Det var en perfekt afslutning på en fantastisk dag.

Om aftenen spiste vi middag på et fint gammelt slot, Marrecio Castle, og efter maden var der musik, dans og andre festligheder. Da vi kom tilbage til Merano kl. 02, var vi godt trætte og hoppede på hovedet i seng.

Fredag d. 5. juli

Tidlig morgen tjekkede vi ind på et hostel i Bolzano, hvor vi skulle tilbringe den sidste nat. Tre af os blev i Bolzano for at se byen lidt, mens de sidste to af os tog med på udflugt i bjergene. Det var en rigtig hård tur, og vi kravlede nærmest opad i flere timer, før vi endelig nåede til målet: en restaurant med endnu en 3-retters frokost.

Inden længe skulle vi dog ned af bjerget igen. Da vi nåede tilbage til hotellet, var dagen næsten gået. Vi havde en time til at gøre os klar i, og så skulle vi af sted til 'Volksfest' i udkanten af Bolzano. Det var en udendørs plads med musik, marked og mad, men efter et par timer havde vi fået nok folkefest, og tog videre i byen sammen med holdet fra Skotland. Her fik vi danset til den store guldmedalje til europæisk musik, og nåede så lige tilbage til hotellet for at sove et par timer, inden den lange hjemrejse startede søndag formiddag.

Slutningen

På de forholdsvis få dage vi havde dernede, nåede vi at se og lære utrolig meget. Vi har haft en rigtig god og sjov tur, og det blev ikke værre af den fine velkomst, vi fik herhjemme med blomster, banner og flag fra forældrene. Vi vil helt sikkert aldrig glemme denne tur, og vi er helt sikre på, at vi vil kunne bruge alt det, vi har været igennem, senere i livet. Både i høj grad det faglige, men også selve processen, som har givet os mod på meget mere. Vi mener selv, at det er sejt gjort, at vi som den første klasse på det almene

gymnasium, der har faget innovation, kunne nå helt til tops. Vi kan dermed konkludere at faget passer super godt til EBG-konkurrencen. Vi kan altså kun opfordre andre gymnasier til at tilbyde faget, og så vil vi selvfølgelig også opfordre alle kommende gymnasieelever til at deltage i European Business Game. Det er en oplevelse for livet.

Force Majeure – *The sky is the limit!*

Skrevet af:

Liselotte Jørgensen, Louise Eltved Petersen, Ditte Bertelsen, Agnete Runge Jepsen og Pernille Tramm Bertelsen fra Aabenraa Statskole

Se et udvalg af billeder på næste side.

Lige et par billeder af os alle, hvis I mangler:

